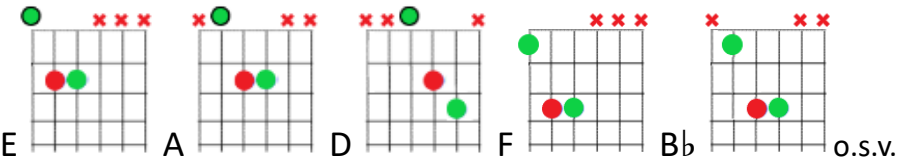
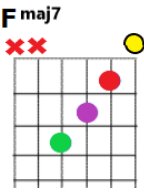
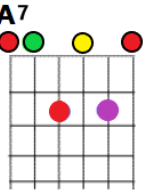
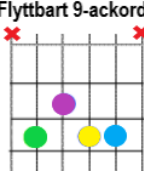
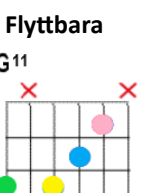
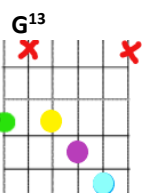
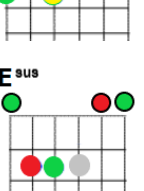
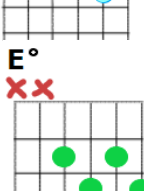
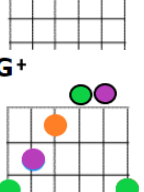
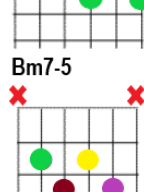
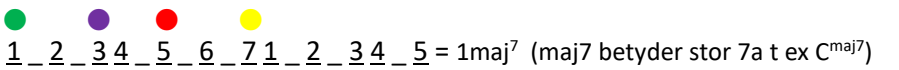
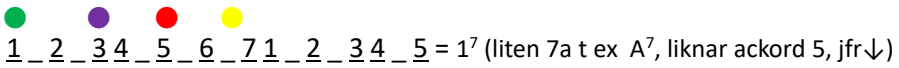
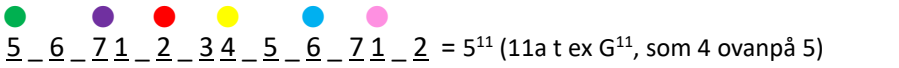
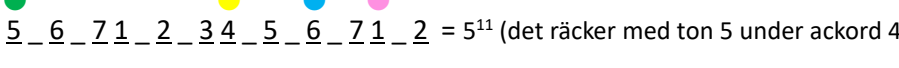
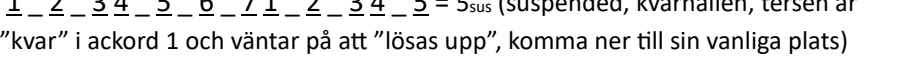
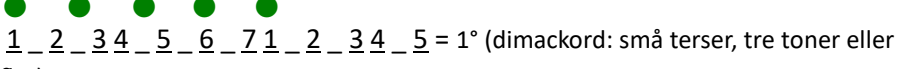
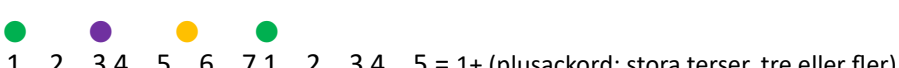
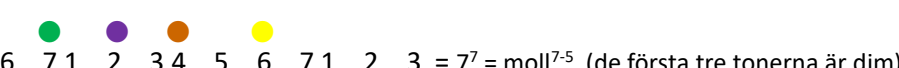

Musikaliska karaktärsdrag från olika tidsperioder och genrer (OBS! Europeiskt perspektiv)

Jag har försökt hitta de viktigaste karaktärsdragen, de som hängt kvar genom historien. "Rimrad vers i perioder", "visharmonik" och "backbeat" ligger i topp. En period är oftast fyra takter och det brukar alltid hända något nytt i musiken, eller börja om, efter just fyra takter. Det finns ingen regel som säger att det ska vara så men det fungerar, ungefär som tonarter. Dessutom är det mycket vanligt att någon av perioderna skiljer sig lite från de andra, ungefär som "vers, vers, refräng, vers" eller "A-del, B-del, A-del".

Begreppslista:

Rimrad vers i perioder	Vanligt sedan långt innan medeltiden. En period är oftast 4 takter. Perioder är extremt vanligt i all musik, med eller utan text, från gangsta-rap till barnvisor. Jämför med alla låtarna här .
Visharmonik	Ackord efter tonart 1,4 ,5 och 6,2,3 + växeldominanter t ex 6d, 2d, 3d (durackord på mollplats). Gäller nästan all musik.
Refräng / omkväde	En återkommande del av låten, ofta extra sångvänlig. På engelska heter det "chorus" som betyder kör (att många sjunger med).
Växelbas	Bas hoppar mellan prim och kvint i varje ackord. Ett av de vanligaste sätten att spela bas på. Finns i country, folkrock, visor ...
Vampar / Ackordloopar	Tre eller fyra ackord som återkommer/loopar. Kom redan under renässansen, populärt på 50-talet och nu. På 1920-talet: 1 6d 2 5 eller 1 6d 2 5 eller 2 5 1 6 På 50-talet: 1 6 4 5 eller tolvtakters blues, lite för långa för att kallas loopar. På 2020-talet: 1 5 6 4 eller 6 4 1 5
Arpeggio	När ackord spelas en ton i taget istället för alla toner samtidigt.
Akustiskt	Ett instrument som inte är elektriskt är akustiskt.
Bluestolva	En vanlig form på blueslåtar; tolv takter som går om och om igen 1 1 1 1 4 4 1 1 5 4 1 5 finns i många varianter
Blå toner	Kallas också svävande terser, toner mellan dur och moll som inte passar vårt tonsystem. Spela durackord och sjung moll (b3) så låter det åt det hållet. De finns bland annat på arabiska instrument och kan ha kommit in i amerikansk popmusik från afrikanska kulturer tack vare triangelhandeln men liknande terser kan hittas i all folkmusik.
Improvisation	Att spela något du hittar på i stunden, till låtens ackord och form.
Frasering	Hur du placerar en del av en melodi "en fras" i jämförelse med pulsen, vilket oftast är lite annorlunda än i noterna.
Pentatonisk skala	Världens äldsta skala; som en vanlig tonart fast utan 4 och 7. <u>1</u> <u>2</u> <u>3</u> <u>5</u> <u>6</u> <u>1</u> eller moll <u>6</u> <u>1</u> <u>2</u> <u>3</u> <u>5</u> <u>6</u> Vanlig i folkmusik och ett säkert sätt att göra bra melodier!
Shuffle	En slags 3 mot 4-rytm i bluesmusik, från afrikansk polyrytmik. Räkna till fyra så här: <u>1</u> å <u>så</u> <u>2</u> å <u>så</u> <u>3</u> å <u>så</u> <u>4</u> å <u>så</u> , och klappa på "så" och på varje siffra! Kan höras i Abbas Waterloo, Status Quo-låtar, blues mm!

Swing	En variant av shufflerytmen som låter "på tisdag, på tisdag, på tisdag".
Backbeat	Klapp (eller virveltrumma) på 2 och 4 istället för 1 och 3. Kommer från gospelmusiken. Det är svårt att hitta popmusik utan backbeat.
Walking bass	När basen vandrar mellan (och i) ackorden, ibland varannan ton, ibland varje, ofta improviserat. T ex i ackord 1: <i> 1 3 5 6 b7 6 5 3 </i>
Riff	En rytmisk figur med några toner som återkommer gång på gång, väldigt ofta de första tonerna i en pentatonisk mollskala <u>6</u> _ _ <u>1</u> _ <u>2</u> _ <u>3</u> _ _ <u>5</u> _ <u>6</u> (eller en blues-skala).
Blues-skala	En pentatonisk mollskala med en extraton mellan 2 och 3 kallas för blues-skala eller blues-penta <u>6</u> _ _ <u>1</u> <u>2</u> <u>b3</u> <u>3</u> _ _ <u>5</u> _ <u>6</u> .
Powerchords (Dessa är jättebra att kunna! Det är ju nästan bara ett grepp som kan flyttas till vilken ton som helst)	Ackord med bara prim och kvint, gärna flera av varje. De låter rent och starkt och är vanliga i rockmusik med överstyrd (distad) gitarr men också i musik från 1100 – 1500 talet. Eftersom de saknar ters låter de varken dur eller moll men kan användas till båda! Praktiskt!
Färgade ackord (Ni behöver bara veta att de finns!) <ul style="list-style-type: none"> ● tersdecima ● undecima ● nona ● septima ● kvint ● ters ● prim ○ lös sträng F maj7 A7 Flyttbart 9-ackord G11 G13 E^{sus} E° G+ Bm7-5	Fler än tre toner i ackorden; började komma redan under barocken men mest under romantiken och modernismen. I modern musik är det vanligt i disco, rock, pop och jazz. En "liten 7a" på dominanter (ackorden 5 och 3d) är också vanligt! $1 _ 2 _ 3 4 _ 5 _ 6 _ 7 1 _ 2 _ 3 4 _ 5 = 1maj^7$ (maj7 betyder stor 7a t ex C ^{maj7}) $1 _ 2 _ 3 4 _ 5 _ 6 _ 7 1 _ 2 _ 3 4 _ 5 = 1^7$ (liten 7a t ex A ⁷ , liknar ackord 5, jfr ↓) $5 _ 6 _ 7 1 _ 2 _ 3 4 _ 5 _ 6 _ 7 1 _ 2 = 5^{11}$ (11a t ex G ¹¹ , som 4 ovanpå 5) $5 _ 6 _ 7 1 _ 2 _ 3 4 _ 5 _ 6 _ 7 1 _ 2 = 5^{11}$ (det räcker med ton 5 under ackord 4) $1 _ 2 _ 3 4 _ 5 _ 6 _ 7 1 _ 2 _ 3 4 _ 5 = 5_{sus}$ (suspended, kvarhållen, tersen är "kvar" i ackord 1 och väntar på att "lösas upp", komma ner till sin vanliga plats) $1 _ 2 _ 3 4 _ 5 _ 6 _ 7 1 _ 2 _ 3 4 _ 5 = 1^\circ$ (dimackord: små terser, tre toner eller fler) $1 _ 2 _ 3 4 _ 5 _ 6 _ 7 1 _ 2 _ 3 4 _ 5 = 1+$ (plusackord: stora terser, tre eller fler) $6 _ 7 1 _ 2 _ 3 4 _ 5 _ 6 _ 7 1 _ 2 _ 3 = 7^7 = moll^{7-5}$ (de första tre tonerna är dim)

Kort sammanfattning av hela musikhistorien

Genre	Karaktärsdrag	Tidsperiod
<p>Visa/folkvisa</p> <p>Brittisk folkmusik (Irländsk, skotsk, engelsk, walesisk)</p> <p>Svensk folkmusik</p> <p>Östeuropeisk folkmusik</p> <p>Sydeuropeisk folkmusik</p>	<p>Berättande text (vill visa nåt)</p> <p>Sång + gitarr/piano, inga trummor Rimrad vers i perioder + omkväde (något som återkommer, som en refräng)</p> <p>Ofta tre ackord i dur 1,4,5 eller moll 6,2, 3d eller blandat 1,2,3,4,5,6,(7) med dominant (5 innan 1 eller 3d innan 6). Detta kallas ofta visharmonik. Det är vanligt med arpeggio (en-ton-i-taget-ackord). OBS! Alla mollackord som spelas i dur kan fungera som växeldominanter och leda låten fyra steg uppåt (eller till något ackord som har den tonen).</p> <p>Folkmusik från olika länder i Europa skiljer sig en del men har många likheter, folk har ju alltid rest mellan länder. Folkmusik från de brittiska öarna har ofta pentatoniska melodier. Den pentatoniska skalan är världens äldsta; tonerna är samma som en vanlig tonart fast utan 4 och 7, det blir fem kvar (penta = fem). Ofta gitarr, fiol och flöjt (whistle).</p> <p>Svensk folkmusik går ofta i moll och i tretakt. Tretakten kallas ofta polska och påminner lite om långsam shuffle (se blues). Ofta fiol men även kohorn, näverlur, spilåpipa och nyckelharpa.</p> <p>Östeuropeisk folkmusik, även rysk, går ofta i moll och har ibland andra taktarter än 4/4 och 3/4 och det är vanligt med toner som är lite utanför det västerländska systemet. En durskala med sänkt 2a och 6a är ganska vanlig i romsk musik. Både öst- och sydeuropeisk folkmusik kan låta lite som arabisk och turkisk folkmusik. Folk har vandrat en del genom historien.</p>	<p>1000 – nu</p>
<p>Konstmusik (klassisk)</p> <p>Jag hade en presentation på över 50 sidor om bara detta, som försvann.</p>	<p>Nedskreven kvalitetsmusik gjord för att lyssna till. Långa musikstycken. Stora orkestrar. Proffsmusiker. Opera (teater).</p> <p>Väldigt mycket av dagens musik kommer från konstmusiken men konstmusiken har också fått mycket från folkmusiken! På 1900-talet (modernismen, expressionismen) gjordes många försök att helt lämna tonarten för få fler uttrycksmöjligheter vilket idag kan höras i filmmusik mm.</p> <p>Eftersom klassisk musik oftast var (och är) beställd av någon med pengar (kyrkan, kungen, staten, filmbolaget) så kan på sätt och vis även musik för film och reklam mm ingå här.</p> <p>Visharmonik med alla dess finesser (växeldominanter, dimackord, kromatik mm), arpeggio, kontrapunkt (sammanvävda melodier), färgade ackord (fler än tre toner i</p>	<p>1300 – nu</p>

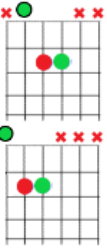
	ackorden; började komma under barocken och romantiken), men även experiment helt utanför tonarten.	
Konstmusiken brukar delas in i dessa epoker:		
Renässansen Flerstämmig musik blir vanligare och konstmusiken blir något mindre kyrklig än på medeltiden		1300–1600
Barocken Musikens uppgift var att följa och avbilda textens innehåll och försöka efterlikna mänskliga uttryck. Ofta jämn puls - tydlig takt		1600–1760
Wienklassicismen Ofta en framträdande melodistämma i stället för flera. Namnet kommer av att Joseph Haydn och Wolfgang Amadeus Mozarts bodde i Wien.		1730–1820
Romantiken (och nationalromantiken) Folklig kultur, nostalgi, originaliteten hos kompositörer.		1815–1910
Impressionismen Kortare poetiska verk, inte så överdrivna som under romantiken		1880–1950
Modernismen Ifrågasätter samhällets normer, även tonarten ifrågasätts.		1900–
Psalmer/ kyrkomusik	Nedskrivna enkla melodier med religiösa texter. På medeltiden bara sång. Orgel, gitarr, piano. Vers (+ omkväde), visharmonik . Ofta Rimmad vers i perioder.	1000 – nu
Marschmusik/ militärmusik	Tydlig takt att marschera till. Trummor, blåsinstrument och enkla melodier. Ofta tre ackord i dur 1,4,5. Det lär ha varit mycket vanligt med marschmusik i svensk radio under första halvan av 1900-talet och den finns kvar i vanliga låtar som t ex Födelsedagssången, Små grodorna m fl. Växelbas (basen spelar prim och kvint i varje ackord, som höger och vänster fot när du marscherar pom, pom, pom, pom, visharmonik)	1700 – nu
Pop (populärmusik)	När radio och TV började bli vanligt spreds musik mycket fortare. Det som var populärast kallades pop . USA var effektivast på detta och eftersom USA bestod av släktingar till både invandrade européer och ofrivilligt invandrade afrikaner (slavar) så blev popen en blandning av europeisk folk- och konstmusik, kyrko- och krigsmusik samt afrikansk folkmusik. Alla delarna kan höras i musik idag! Det kan även finnas spår av den amerikanska ursprungskulturen (fundera på den meningen). Även Sydamerika (eller Latinamerika) bestod av släktingar till både invandrade européer och ofrivilligt invandrade afrikaner. Brasilien hade fler slavar än USA, men till Latinamerika utvandrade främst folk från Spanien och Portugal vilket	1920 – nu

	<p>hörs i musiken. Speciellt dansmusik från Latinamerika var populär även i USA och spreds på samma sätt över världen. Du kanske känner igen danserna mambo, samba, salsa eller rumba?</p>	
<p>Tidig schlager, slagdängor</p>	<p>En schlager (en låt som slår) var från början en populär låt från första delen av 1900-talet innan ordet pop blev vanligt.</p> <p>Visharmonik, rimmad vers i perioder + refräng, växelbas. Stora orkestrar, duktiga musiker; ofta långa låtar där publiken väntade på refrängen, som var extra sångvänlig och populär. Ibland förekom det vampar (ackordloopar) som 1, 6, 2, 5.</p>	<p>1900 – 1940</p>
<p>Blues</p>	<p>Folkmusik, muntlig tradition. Började som arbetarsånger med call and response (en frågar, andra svarar). Uppkom i södra USA efter inbördeskriget bland frigivna slavar. I ett land där hudfärgen i hundratals år bestämt om du är slav eller inte var det svårt att leva som mörkhyad. Blue kan betyda sorgsen.</p> <p>Sång, enkla instrument (gitarr, munspel), blå toner och en egen form med tolv takter som återkommer, en bluestolva. Enkla ackord, ibland bara ett men oftast 1, 4, 5. Blå toner, eller svävande terser, finns i folkmusik (i synnerhet arabisk och afrikansk), ligger mitt emellan dur och moll och hörs när melodin har grundtonen 6 samtidigt som ackorden har grundtonen 1 och båda börjar på samma bokstav. Ackord i dur och melodi i moll! Pentatoniska melodier.</p> <p>Även rytmen kan vara speciell. Flera rytmer kan blandas, vilket kallas polyrytmik och är mycket vanligt i afrikanska kulturer. Typiskt i blues är en slags 3 mot 4-rytm som kallas shuffle.</p>	<p>1870 – nu</p>
<p>Jazz ragtime, swing, dixieland, bebop, hardbop, cool, fusion (blandning mellan jazz, rock och annat) m fl</p>	<p>Underhållningsmusik och dansmusik som växte fram i New Orleans i södra USA efter inbördeskriget. Militärernas trummor och blåsinstrument tillsammans med pianot och den afrikanska banjon mm användes till en ny musikstil – jazz. Den lät så klart mycket mer än den tidigare dansmusiken som var fiolbaserad, som t ex svensk folkmusik.</p> <p>I jazz och blues hörs tydligt blandningen av kulturer. Den europeiska med visharmonik och piano och den afrikanska med flera rytmer på samma gång och toner mittemellan dur och moll, så kallade blå toner (blue notes).</p> <p>Den senare jazzen bygger ofta på schlager-refränger från 1920-30 fast de behöver inte sjungas, det räcker att spela. Efter en "refräng" eller "chorus" brukar de olika instrumenten i bandet spela något de hittar på i stunden när de spelar till låtens</p>	<p>1880 – nu</p>

	<p>ackord och form. Det kallas improvisation. I tidig jazz (dixieland eller gladjazz) brukade flera instrument improvisera samtidigt.</p> <p>Perioder, visharmonik, växelbas (tidig jazz), swing (en variant av shuffle), walking bass (basen vandrar mellan ackorden, ibland varannan ton, ibland varje, ofta improviserat), både stora och små orkestrar, pentatoniska melodier, synkoper, vampar (loopar) som 1,6,2,5.</p>	
Gospel och Spirituals	<p>En slags psalmer (kyrkomusik) som ofta var mer rytmiska än de gamla och inspirerade av blues. Ofta tre ackord, blå toner, körsång, backbeat ("baktakt" betyder inte riktigt samma sak) alltså klapp på 2 och 4 istället för 1 och 3, Call and response, visharmonik, växelbas, pentatoniska melodier</p>	1880 – nu
Boogie woogie	<p>Party- och dansmusik från städerna. Det som behövdes för en fest var ett piano och någon som kunde spela boogie-woogie (finns hur mycket som helst på youtube).</p> <p>Bygger på bluestolvan men låter inte ledsen, snarare jätteglad! Piano. Shuffle, walking bass i både moll och dur, blå toner, synkoper, tolv takter, ackord 1, 4, 5</p>	1900 – nu
Rhythm and blues eller R&B	<p>Uttrycket har ändrat betydelse flera gånger sedan det kom. Från början betydde det elförstärkt blues men nu används det som samlingsnamn på flera olika stilar med afroamerikansk bakgrund. Originalversionen av R&B innehöll ofta riff – en slags instrumental version av call and response, bas eller gitarr spelar en rytmisk figur med några toner som återkommer gång på gång, väldigt ofta de första tonerna i en pentatonisk mollskala. Se Hoochie Coochie Man. Shuffle, backbeat, blå toner, walking bass, tolv takter, ackord 1, 4, 5</p>	1940 - nu
Rock'n'roll	<p>Rock'n'roll är bluesmusik fast lite snabbare, har elektriska instrument och orkestrar med tre – fyra medlemmar.</p> <p>Afroamerikanernas rhythm & blues sålde inte så bra i det då ganska rasistiska USA, men när vita artister, speciellt Elvis Presley, började spela in samma musik och kalla det rock'n'roll sålde det jättebra. I Sverige kallades rock'n'roll för Twist i början, kanske för att ordet rock'n'roll ansågs stötande?</p> <p>Walking bass, tolv takter, blå toner, ibland improvisation som i jazz, backbeat, shuffle, pentatoniska melodier, ackord 1, 4, 5.</p>	1950 – nu
Doo wop eller typisk 50-talspop	<p>Utvecklades ur blues och gospel och blev en mycket stor genre på 50-talet tillsammans med rock'n'roll. Ofta sång i stämmor som sjöng orden "doo wop", därav namnet. Denna stil hade ackordloopar, eller vampar, som påminner om dagens musik.</p>	1940 – 60

	Ackorden brukade vara 1,6,4,5 eller 1,6,2,5, backbeat, körsång	
Soul	Nära släkt med gospel och rhythm and blues. Mest afroamerikanska utövare. Backbeat, call and response, visharmonik, blå toner, färgade ackord, rytmisk basspel	1960 – nu
Country	Begreppet Country eller Country & Western började användas på 1920-talet och är en blandning av folk- och dansmusik från alla de olika länder som finns representerade i USA, men spelas mest bland vita. Det finns en hel del blues i country men fler europeiska drag som fioler och religiösa folkvisor. Country är mycket stort i USA. De som spelar har ofta cowboyhatt och boots. I Sverige kan det höras i bl a dansbandsmusik (Guld och gröna ...). Perioder, refränger, oftast 1,4,5 men även övrig visharmonik, ofta växeldominanten 2d (alla toner upp ett helsteg från 1), växelbas, backbeat, ibland bluesform.	1920 – nu
Modern schlager, listpop	Från 1970-talet menas snarare en typisk poplåt med vers, brygga, refräng, stick och gärna tonartshöjning i slutet (och en och annan "carolakadens", se We are the world). Ända fram till 90-talet spelades denna typ av schlagerlåtar i melodifestivalen. Rimmad vers i perioder, visharmonik, växelbas, både stora och små orkestrar, inte så många afrikanska inslag, men vid denna tid har nästan all pop backbeat från gospel! Det är vanligt med inslag av country. Även shuffle (Waterloo) och tolvtakters-låtar (Makin your mind up), oftast treminuterslåtar.	1970 – 1990
Rock	Rock'n'roll kom med mycket nytt – små band men hög volym tack vare elgitarrer, baktakt (från gospel), blå toner och shuffle (från blues). Allt detta finns kvar idag! På 1960- och 70-talet utvecklades massor av stilar med dessa ingredienser. Vi kan kalla alla för rock , annars blir det för långt. Från 60-talet och fram till 90 var LP-skivan det vanligaste mediet förutom radion. Den hade över 20 minuters speltid på varje sida och inbjöd till längre låtar än 50-talets treminuters. Rock blev ibland mer som en form av konstmusik än pop och de olika grupperna (t ex The Beatles från England) hämtade inspiration från de flesta genrer som funnits. Men under hela tiden finns delarna från rhythm & blues, country och gamla schlagerlåtar (jazz) med i bilden. Speciellt riffen från R&B blir grunden till den hårdare rocken. Samtidigt som rocken blev svårare så var den fortfarande en ungdomskultur med dansmusik, korta låtar med refränger, vanlig pop på topplistor i radio, ungefär som schlagermusiken.	1960 – (1980) nu

	<p>Perioder, oftast 1,4,5 men även övrig visharmonik, ofta växeldominanter, andra fördurade mollackord, växelbas, backbeat, walking bass, ofta tolv takter, ibland färgade ackord (ackord med fler än tre toner), mycket fantasi, väldigt ofta treminuterslåtar med refränger som vanlig pop med ibland något helt annat.</p>	
<p>Rock med riff + tidig hårdrock</p> <p>A</p> <p>E</p> <p>D</p> <p>Dessa ↑ powercords kan du flytta vart</p>	<p>Riff brukar vara enkla rytmiska kombinationer av några av de första tonerna i en mollpentatonisk skala. Det låter ju svårt men är jättelätt. Moll är när en vanlig tonart börjar på 6 och pentatonisk är att hoppa över 4 och 7 så det bara blir fem toner: 6,1,2,3 och 5 (och från bluesen brukar det smyga sig in en klagande ton mellan 2 och 3 också, då brukar det kallas blues-skala 6,1,2,#2,3,5, men också mollpenta).</p> <p>Ett vanligt gitarr/bas-riff är 6↑2↓6↑1 ↓6 (<i>sång</i>) 6↑2↓6↑1 ↓6 (<i>sång</i>) (mellan riffen ligger sången, typisk call and response). Ofta läggs det på en kvint på varje ton för att låta lite tyngre, och ibland hela ackord för att låta ännu tyngre. Isåfall brukar det vara durackord eftersom de låter renare än moll, särskilt om gitarren är överstyrd (distad). Detta är en förklaring till att rock ofta har durackord på mollackordens plats men det finns fler. En annan är att mollmelodi + durackord ger blå toner. En tredje att dur var förinställt på många billiga instrument (durspel, autoharp m fl). En fjärde att bluesgitarr ofta bytte ackord med en avslagen flaskhals (bottleneck), eller ett metallrör (slide), så att samma ackord (ofta dur) flyttades upp eller ner.</p> <p>Jag tror mest på första förklaringen, ingen kan veta säkert. Men det som är säkert är att rock mellan 1960 och 1980 innehöll många riff och låtar med durackord* på mollackordens plats fast inte i form av växeldominanter. Till exempel ett av de mest kända riffen av alla: 6 1 2 6 1 b3 2 6 1 2 1 6 Gissa vilket?</p> <p>(*ofta var det powerchords dvs flera grundtoner, minst en kvint och få eller inga durterser, ganska lätt på gitarr!)</p> <p>Under 1950- 60- och 70-talen var det ganska vanligt att popmusik hade denna konstiga blandning av dur och moll och dessutom flera rytmer samtidigt (shuffle mm), tack vare USA:s hemska historia med slavhandel. Nu brukar vi kalla den musiken för olika sorts rock, soul, funk och allt möjligt men när musiken kom var det mesta förstås vanlig pop, alltså populär musik, som ungdomar gillade. Det lät bara lite annorlunda. Föräldrar och musiklärare var ofta inte alls imponerade av den nya konstiga och vilda musiken, som i det här fallet inte ens</p>	<p>1960 – 1980 (– nu)</p>

<p>som helst på halsen! De har ingen ters så de kan vara både dur och moll, mycket praktiskt!</p>	<p>gick att förklara med vanlig musikteori, men så kanske det alltid har varit?</p> <p>Perioder, 1,4,5 men även moll 6,2, 3, fördurade mollackord, powerchords, backbeat, och fast de hårdare rockarna säkert tyckte att de var hårdare än popparna var det fortfarande ganska vanligt med treminuterslåtar och refränger. Riktigt mörk rock kan innehålla vanlig visharmonik i moll.</p>	
<p>Reggae</p>	<p>Musikgenre från Jamaica; började som "ska" på 1960-talet när Jamaica blev självständigt från Storbritannien. "Ska" har rötter i R&B, men reggae blev en helt egen stil som spred sig över hela världen tillsammans med den Jamaicanska religionen Rastafari.</p> <p>Det mest typiska med musiken är att baktakten spelas på ett helt eget sätt. I stället för bastrumma på 1 och 3 och virvel på 2 och 4 så spelar hihat och gitarr på 2 och 4 och bastrumma på 3 (men det finns väldigt många varianter). Reggaetexter är ofta både politiska och religiösa. Lyssna på Bob Marley och The Wailers. Fast det låter annorlunda är det ändå treminuterslåtar med refränger, rim, perioder och visharmonik, ofta i moll.</p>	
<p>Disco</p>	<p>Stilen har sitt ursprung i afroamerikanska kretsar i New York och Philadelphia, bland annat kring gaykulturen. En blandning av gospel, soul, rock och schlager fast i form av ren dansmusik! Genren var populärast under andra halvan av 1970-talet och har sedan dess spelat en viktig roll i utvecklingen av andra stilar, däribland modern dansmusik som house m fl.</p> <p>Ofta en öppnad hihat mellan bastrumma (1,3) och virvel (2,4). Bastrumma på alla fyra taktslagen "four on the floor". (Om båda fötterna gör likadant brukar öppna hihat-slag hamna rätt). Ofta färgade ackord, backbeat och visharmonik.</p>	
<p>Punk</p> 	<p>Som en reaktion på att rocken blev svårare och mer konstnärlig, eller som en reaktion på allt som var orättvist eller bara allmänt hopplöst i samhället, kom punken. Det började bland ungdomar i det då arbetslöshetstyngda England och blev både en musikstil och en livsstil som fortfarande kan ses och höras. Banden spelade snabbt, starkt och enkelt (ofta bara powerchords) och ofta för att provocera vilket också gällde texter och kläder. Ordet punk är amerikansk slang för skräp. Även här gällde treminuterslåtar med refräng och rim. Backbeat, visharmonik fast som powerchords!.</p>	<p>1977 – 80 (– nu)</p> <p><i>Cash from chaos</i></p> <p>enligt ett av bolagen som lyckades tjäna pengar på punk.</p>
<p>Hiphop</p>	<p>Uppkom i början av 1970-tal bland afroamerikanska och puertoricanska ungdomar i South Bronx, New York. Redan i mitten av 80-talet blev hiphopen så vanlig att nya</p>	

	<p>subkulturer uppstod ur den. Hiphop kan delas upp i fyra element: Rap, DJ:ing (beats och scratching), breakdance och Graffiti. Senare subkulturer till hiphopen: Boombap, g-funk, eastcoast/westcoast, south, crunk, chopped and screwed, mumble, trap, drill, gangsta ...</p> <p>Loopar, backbeat, visharmonik, samplad äldre musik.</p>	
<p>Visa</p>	<p>Det finns många fler stilar, genrer och kulturer i musikens värld än dessa men all musik som innehåller text, melodi och ackord skulle kunna spelas med en röst och ett instrument och kunna kallas för en visa. På samma sätt kan visor spelas med olika instrument och rytmer och låtar som vilken genre som helst.</p> <p>Här är två låtar i helt olika versioner: Smells like och Basket Case Om de sjungs till ensam gitarr kan det bli visor. Att de låter så olika beror på rytmer och instrument, inte melodi och ackord!</p> <p>En visa är kanske den enklaste formen av musik. Den som sjunger visan vill visa någonting. Ofta är texten i visan viktigast. Visharmonik, arpeggion, ibland refränger (omkväden), text!</p>	